

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Eduard Durník

Prostorová představivost a orientace v prostoru

Kromě Úvodu a Závěru práce obsahuje 5 kapitol. Nejprve autor pojednává o prostoru a představivosti jako základních pojmech svých úvah. Pak v učebnicích matematiky pro 1. stupeň a některých dalších materiálech hledá inspiraci pro vlastní výzkum. Ten je založen na sérii experimentů a jsou mu věnovány dvě hlavní kapitoly práce (str. 33- 86). Konečně před Závěrem je stručná kapitola nadepsaná Sebereflexe.

Práce, jak píše autor v Sebereflexi, vznikala několik let. Většina tohoto času byla věnována přípravě úloh, které byly k výzkumu použity, a k předvýzkumu. Autor se seznámil s různými zdroji a pečlivě zvažoval, kterou úlohu zvolit. Na vlastní výzkum a sepsání práce tak zůstalo nakonec poměrně málo času, pouze několik týdnů. Obě skutečnosti se podepsaly na finální verzi práce. Výzkumný nástroj, včetně jeho implementace, je dobře promyšlený, ale na diplomové práci je znát časová tíseň, která nedala autorovi možnost některé věci hlouběji domyslet a naformulovat. Vážným důsledkem časové tísně je i skrovná pomoc vedoucího. Času na čtení rukopisu jsem měl málo a na případné vážnější korekce již proto nedošlo. Můj náhled na rukopis omezil na několik poznámek. Mnohé důležité věci mi buď utekly, nebo je nebylo možné ve zbývajícím čase úspěšně korigovat. Na druhé straně svědčí předložený text o originalitě autorova přístupu, jeho tvořivosti i citu pro práci se žáky, schopnosti samostatně si vyhledat odbornou literaturu.

Nejméně propracovaná je kapitola 2. U obhajoby se zeptám na podrobnější výklad tvrzení „Proti Gardnerově teorii vystoupil...“ (uprostřed strany 10).

Nejdůkladněji je napsána kapitola 4.1 dokumentující autorovu schopnost zcela samostatně analyzovat a hodnotit nabízející se možnosti pro testovací úlohu a vytvořit sofistikovaný nástroj výzkumu. Kvalitně popsána i zejména graficky dobře zpracována je hlavní část práce pojednávající o experimentech ve 2. a 5. ročníku. Je obdivuhodné, kolik toho autor v tak krátké době udělal. Moje pomoc zde byla nejvýraznější právě při analýzách několika málo experimentů. Klasifikace žáků do skupin A až D, většina odhalených fenoménů i bohatá paleta administrace získané databáze (včetně pěkného grafického zpracování) je původní dílo autora. Zde trochu schází nadhled a závěrečné shrnutí dosažených výsledků. Lze očekávat, že v uplynulých dvou měsících uzrály v autorově mysli hlubší pohledy na nabytou zkušenost a že zajímavě odpoví i na moji druhou otázku u obhajoby: Co z toho všeho, co jste v experimentu zjistil, považujete z hlediska práce učitele za nejzávažnější?

Předložená práce je nadprůměrná ve dvou směrech: autorově samostatnosti a intenzitě práce. Přináší zajímavé myšlenky vhodné na prezentaci na konferenci Dva dny s matematikou. Doporučuji ji uznat jako diplomovou.

V Praze 31. 8. 2009